

NOE Křesťanská základní škola a mateřská škola v Pardubicích

Školní řád - Klasifikační řád	
Vypracoval:	Mgr. Markéta Chmelová, ředitelka školy
Projednal:	Pedagogická rada dne: 28. 8. 2014
Schválil:	Školská rada dne: 29. 8. 2014
Č.j.:	180/2014
Spisový znak:	106
Skartační znak:	A 5
Počet příloh:	1
Změny:	Vydáním tohoto Klasifikačního řádu pozbývá platnosti Klasifikační řád ze dne vedený pod č.j. 159/2011 včetně Dodatku č. 1 ze dne 31. 8. 2012. vedeného pod č.j. 230/2012.
Účinnost od:	1. 9. 2014

Obsah:

Článek I

Úvodní ustanovení

Článek II

Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

2.1 Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

2.2 Zásady pro hodnocení chování ve škole

Článek III

Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

Článek IV

Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

4.1 Stupně hodnocení prospěchu

4.1.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

4.1.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.

4.1.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

4.2 Stupně hodnocení chování

4.3 Celkové hodnocení žáka

Článek V

Zásady a kritéria slovního hodnocení

Článek VI

Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Článek VII

Způsob získávání podkladů pro hodnocení

Článek VIII

Závěrečná ustanovení

Článek I

Úvodní ustanovení

V souladu s ustanovením [zákona č.561/2004 Sb., školský zákon, ve znění pozdějších předpisů](#) a na základě [vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění školní docházky, ve znění pozdějších předpisů](#), vydávám tento **školní řád - klasifikační řád**:

Článek II

Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

2.1 Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

1. Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu.
2. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné. Hodnocení respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučený postup školského poradenského zařízení.
3. Každé pololetí vydává škola žákovi *vysvědčení*.
4. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:
 - a) 1 – výborný
 - b) 2 – chvalitebný
 - c) 3 – dobrý
 - d) 4 – dostatečný
 - e) 5 – nedostatečný

Při použití klasifikace jsou výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje i ocenění píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

5. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a na akcích pořádaných školou jsou v případě slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje i ocenění píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a označení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat.
6. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je:
 - a) v 1. – 5. ročníku vyjádřeno slovně přičemž:
 - v 1. – 2. ročníku je úroveň výstupů v jednotlivých předmětech volně popsána učitelem
 - v 3. – 5. ročníku je úroveň výstupů popsána jednotně danými formulacemi – viz [odst. 6 článku V a příloha](#)

- b) ve 6. – 9. ročníku klasifikačním stupněm, případně slovně nebo kombinací obou způsobů.
7. Chování neovlivňuje hodnocení výsledků ve vyučovacích předmětech.
 8. Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje hodnocení průběžné a celkové.
 9. Při hodnocení průběžném i celkovém pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.
 10. Průběžné hodnocení se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka.
 11. Při průběžném hodnocení žáků je možno, jak při použití klasifikace, tak při použití slovního hodnocení, užívat podpůrných systémů hodnocení, které jsou uvedeny *v příloze* toho řádu za účelem sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů.
 12. Hodnocení souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí.
 13. Slovní hodnocení nebo klasifikační stupeň určuje učitel, který vyučuje příslušný předmět.
 14. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledné slovní hodnocení nebo výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
 15. Při vyjádření slovního hodnocení nebo určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Přihlíží se i ke snaživosti a pečlivosti žáka, k jeho individuálním schopnostem a zájmům. Stupeň prospěchu při použití klasifikace se neurčuje na základě aritmetického průměru klasifikace za příslušné období.
 16. Ředitel školy je povinen působit na sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů.
 17. Zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - a) průběžně
 - v případě slovního hodnocení v 1. – 2. ročníku prostřednictvím záznamů v týdenním plánu,
 - v případě slovního hodnocení ve 3. – 5. ročníku prostřednictvím záznamů v žákovské knížce,
 - v případě hodnocení v 6. – 9. ročníku prostřednictvím záznamů v žákovské knížce,
 - b) před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
 - c) případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka.
 18. V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje učitel zákonné zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem. Případy zaostávání žáků v učení se projednají v pedagogické radě.
 19. Další zásady v klasifikačním řádu neuvedené se řídí §51, §52, §53 zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon, ve znění pozdějších předpisů a §14, §15, §16, §17 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění školní docházky, ve znění pozdějších předpisů.

2.2 Zásady pro hodnocení chování ve škole

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě.
2. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování školního řádu během klasifikačního období.
3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.

4. Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou.
5. Nedostatky v chování žáků se projednávají v pedagogické radě.
6. Zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - a) průběžně
 - v případě slovního hodnocení v 1. – 3. ročníku prostřednictvím záznamů v týdenním plánu
 - v případě slovního hodnocení ve 3. – 5. ročníku prostřednictvím záznamů v žákovské knížce,
 - v případě hodnocení v 6. – 9. ročníku prostřednictvím záznamů v žákovské knížce,
 - b) před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
 - c) okamžitě v případě mimořádného porušení školního řádu.
7. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou je v případě použití klasifikace hodnoceno na vysvědčení stupni:
 - a) 1 – velmi dobré
 - b) 2 – uspokojivé
 - c) 3 – neuspokojivé
8. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou je v případě použití slovního hodnocení vyjádřeno tak, aby byla zřejmá úroveň chování žáka vůči nastaveným pravidlům slušného chování a dodržování školního řádu během klasifikačního období.

2.2.1 Výchovní opatření

1. Výchovními opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření.
2. Ředitelka školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádnou úspěšnou práci.
3. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelkou školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.
4. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:
 - a) napomenutí třídního učitele,
 - b) důtku třídního učitele,
 - c) důtku ředitele školy.

Napomenutí třídního učitele je udělováno za méně závažná porušování daných pravidel, a to buď za jednorázové porušení nebo za opakované případy. Jde například o tyto přestupky:

- a) pozdní příchody
- b) nepřezouvání
- c) nepořádnost, nepřípravenost na vyučování (vybavení, žákovská knížka, týdenní plán...)
- d) méně časté rušení výuky, které žák na základě upozornění učitele je schopen korigovat
- e) nedodržování pravidel slušného chování (běžných společenských norem jako je slušné vyjadřování, pomoc druhému ...)

Důtka třídního učitele je udělována jednak v případě, kdy po udělení napomenutí třídního učitele nedošlo ke zlepšení chování a jednak při závažnějším porušení pravidel, jako je například:

- a) časté rušení výuky, které žák není schopen ani po napomenutí učitelem účinně korigovat
- b) fyzické napadení spolužáka, které ale nemá za následek újmu na zdraví
- c) velmi hrubé a vulgární vyjadřování
- d) zlomyslné chování, zesměšňování, poškozování věcí, pomlouvání vůči spolužákům
- e) nedovolené opuštění školy
- f) nošení nebezpečných předmětů do školy

Důtka ředitele školy je udělována jednak v případě, kdy ani po udělení důtky třídního učitele se chování žáka nezlepšilo a jednak v případech obzvláště hrubého porušení pravidel, jako je například:

- a) krádež, vandalství
- b) ublížení na zdraví
- c) nošení, propagace, užívání nebo distribuce návykových látek
- d) slovní či fyzický útok vůči učiteli nebo jakémukoli pracovníkovi školy
- e) šikanování nebo hrubé násilí vůči spolužákovi
- f) neomluvená absence

5. Třídní učitel neprodleně oznámí ředitelce školy uložení důtky třídního učitele. Důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.
6. Ředitelka školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
7. Udělení pochvaly nebo jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Článek III

Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je důležitou součástí procesu hodnocení žáků.
2. Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků.
3. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.
4. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:
 - a) co se mu daří,
 - b) co mu ještě nejde.
 - c) jak bude pokračovat dál.
5. Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.
6. V 1. – 2. ročníku jsou žáci vedeni k průběžnému sebehodnocení a záznamu tohoto sebehodnocení do týdenního plánu. Teprve poté přichází na řadu hodnocení žáka učitelem.
7. Ve 3. – 5. ročníku jsou žáci vedeni ke stanovování osobních vzdělávacích a výchovných cílů a k vyhodnocování jejich naplnění.

Článek IV

Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

4.1 Stupně hodnocení prospěchu

1. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:
 - a) 1 – výborný,
 - b) 2 – chvalitebný,
 - c) 3 – dobrý,
 - d) 4 – dostatečný,
 - e) 5 – nedostatečný.
2. Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:
 - a) předměty s převahou teoretického zaměření,
 - b) předměty s převahou praktických činností a
 - c) předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření.
3. Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

4.1.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

1. Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.
2. Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
 - a) ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
 - b) schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
 - c) kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
 - d) aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
 - e) přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
 - f) kvalita výsledků činností,
 - g) osvojení účinných metod samostatného studia.
3. Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:
 - a) Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho

ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

b) Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

c) Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

d) Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

e) Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev

mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

4.1.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.

1. Převahu praktické činnosti mají v základní škole pracovní vyučování, praktika, základy techniky, domácí nauky.
2. Při klasifikaci v předmětech uvedených v s převahou praktického zaměření v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:
 - a) vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
 - b) osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
 - c) využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
 - d) aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
 - e) kvalita výsledků činností,
 - f) organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
 - g) dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
 - h) hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
 - i) obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel.
3. Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

a) Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

b) Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

c) Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomocí učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a

způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, náradí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

d) Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, náradí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

e) Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a náradí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

4.1.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

1. Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova a zpěv, tělesná a sportovní výchova, křesťanská výchova.
2. Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.
3. Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
 - a) stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
 - b) osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
 - c) poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
 - d) kvalita projevu,
 - e) vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
 - f) estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
 - g) v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

4. Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

a) Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

b) Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

c) Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

d) Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

e) Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

4.2 Stupně hodnocení chování

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) 1 – velmi dobré,
- b) 2 – uspokojivé,
- c) 3 – neuspokojivé.

2. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

a) Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

b) Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

c) Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

4.3 Celkové hodnocení žáka

1. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,
- b) prospěl(a),
- c) neprospěl(a),
- d) nehodnocen(a).

2. Žák je hodnocen stupněm:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré nebo odpovídajícím slovním hodnocením
- b) prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
- c) neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.
- d) nehodnocen(a), není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

3. Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“

Článek V

Zásady a kritéria slovního hodnocení

1. V 1. – 5. ročníku jsou žáci hodnoceni slovně.
2. V 6. – 9. ročníku klasifikačním stupněm, případně slovně nebo kombinací obou způsobů.
3. Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
4. Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
5. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a označení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
6. Jestliže žák neovládl minimálně dva očekávané výstupy v předmětu, odpovídá toto stupni klasifikace 5 – nedostatečný.
7. Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení:

Prospěch

Úroveň ovládnutí očekávaných výstupů

1 – výborný	ovládá dobře
2 – chvalitebný	ovládá
3 – dobrý	částečně ovládá
4 – dostatečný	spíše neovládá
5 - nedostatečný	neovládá

Úroveň myšlení

1 – výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	nesamostatné myšlení
5 - nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky

Úroveň vyjadřování

1 – výborný	výstižné a poměrně přesné
2 – chvalitebný	celkem výstižné
3 – dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 - nedostatečný	i na návodné otázky odpovídá nesprávně

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští

1 – výborný	užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 – chvalitebný	dovede používat vědomostí a dovedností při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4 – dostatečný	dělá podstatné chyby, nesehná je překonává
5 - nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí

Píle a zájem o učení

1 – výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	učí se svědomitě
3 – dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stále podněty
5 - nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Chování

1 – velmi dobré	Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 - uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.
3 - neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

8. Zásady pro převedení podpůrného procentuelního (bodového) hodnocení na slovní hodnocení a klasifikaci:

Výsledek v procentech	Slovní hodnocení		Klasifikace	
	Úroveň ovládnutí výstupu	Slovní vyjádření	Stupeň prospěchu	
101 % a více	AA	Ovládá nad očekávání	1	výborný
100 – 90%	A	Ovládá dobře	1	výborný
89 – 75%	B	Ovládá	2	chvalitebný
74 – 50%	C	Částečně ovládá	3	dobry
49 – 25%	D	Spíše neovládá	4	dostatečný
24 – 0%	E	Neovládá	5	nedostatečný

Obdobně se postupuje při užití bodového hodnocení. Počet bodů je třeba nejprve převést na procenta.

Článek VI

Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

1. Pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení převede vyučující, který hodnotí daný předmět, slovní hodnocení na klasifikaci dle zásad uvedených *v bodě 6. v článku V.*
2. Třídní učitel pak určí celkové hodnocení žáka podle kritérií uvedených v *2. odstavci bodu 4.3. článku IV.*

Článek VII

Způsob získávání podkladů pro hodnocení

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - a) soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
 - b) soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
 - c) různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,
 - d) kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami předepsanými učebními osnovami,
 - e) analýzou různých činností žáka,
 - f) konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (PPP),
 - g) rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.
2. Žák 1. až 2. ročníku musí být průběžně hodnocen učitelem do týdenního plánu.
3. Žáci 3. až 5. ročníku jsou hodnoceni průběžně pomocí podpůrných systémů uvedených v *příloze*. Zejména je užíván kreditový podpůrný systém.

4. Žáci 6. až 9. ročníku musí mít z každého předmětu, alespoň dvě známky za každé pololetí, z toho nejméně jednu za ústní zkoušení. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.
5. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům. Při hodnocení využívá i sebehodnocení žáka.
6. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.
7. O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou *zápisu do přílohy třídní knihy*. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.
8. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné ...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
9. Vyučující zajistí zapsání hodnocení do *katalogového listu žáka*. Do katalogového listu jsou zapisovány známky nebo slovní hodnocení z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření, příp. další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.
10. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. října dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům.
11. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:
 - a) neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden,
 - b) žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací,
 - c) účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí,
12. Učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídě není přípustné,
 - a) před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva,
 - b) prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.
13. Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a

klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

14. Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky a plní v České republice povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka. Při hodnocení těchto žáků ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura (určeného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání) se na konci tří po sobě jdoucích pololetí po zahájení docházky do školy v České republice vždy považuje dosažená úroveň znalosti českého jazyka za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka.

Článek VIII

Závěrečná ustanovení

1. Podle **§ 30 školského zákona č. 561/2004 Sb.** v platném znění zveřejňuje ředitelka školy tento řád následujícím způsobem: vystavením na internetových stránkách školy www.skola-noe.cz a uložení výtisku k nahlédnutí v kanceláři školy.
2. Pedagogická rada projednala klasifikační řád dne 28. 8. 2014.
3. Školská rada schválila klasifikační řád dne 29. 8. 2014.
4. Žáci školy budou s tímto řádem seznámeni 1. 9. 2014.
5. Zákonní zástupci žáků budou prokazatelně seznámeni s vydáním a obsahem tohoto řádu neprodleně se začátkem školního roku 2014-15.

Příloha č.1:

Článek 1

Užití podpůrných systémů hodnocení

1. Příklad průběžného týdenního sebehodnocení a hodnocení prospěchu a chování

HODNOCENÍ TÝDNE				
PŘEDMĚT	UČIVO	Zvládám samostatně	Zvládám částečně	Ještě mi to nejde
Čj	Poznám všechny 4 tvary – O, S, B, U, A.			
	Umím správně sedět při psaní a správně držet tužku.			
M	Umím číselnou řadu 1 – 5, 5 – 1.			
Sv	Umím správně přecházet silnici.			

NAŠE PRAVIDLA			
PRAVIDLO	Zvládám samostatně	Zvládám částečně	Ještě mi to nejde
Mám nachystané všechny věci na vyučování.			
Když chci mluvit při vyučování, přihlásím se.			
Když od někoho něco chci, poprosím a počkám, jestli mi to dá (půjčí).			

Do bílých polí žák vyznačuje puntíkem, na které úrovni se nachází.

Do šedých polí hodnotí učitel puntíkem, na které úrovni se žák nachází.

2. Užití kreditového (bodového) hodnocení

Za výkon, aktivitu, přístup, chování udílí učitel kredity (body).
Kredity se udílí podle daných kritérií a podle náročnosti aktivity:

0 – 3 kredity - krátká, jednoduchá aktivita

Příklad 1: **Domácí úkol – celkem 3 kredity:**

včas odevzdal 1 kr

vypracoval správně 2 kr

Příklad 2: **Nosí pomůcky na vyučování – 3 kredity za týden**

Pokud podruhé nemá v týdnu pomůcku – mínus 1 kredit (tolerance jednoho opomenutí)

0-10 kreditů – středně náročná aktivita

Příklad 1: **Pětiminutovka – celkem 10 kreditů:**

10 příkladů – co příklad správně, to 1 kredit

všech 10 příkladů správně – ještě 1 kredit navíc (lze tedy získat 11 kreditů z 10! - nadstandard)

Příklad 2: **Skupinová práce – celkem 10 kreditů**

vyřešili jsme úkol správně 5 kr

dohodli jsme se na rozdělení rolí 3 kr

stihli jsme úkol splnit včas 2 kr

0-30 kreditů – náročná aktivita, delší aktivita

Příklad 1: **Stanoviště – celkem 24 kreditů standard (plus 5 kreditů jako nadstandard)**

dodržují pravidla komunikace 4 kr

standardní úkoly 20 kr

nadstandardní úkoly 5 kr

3. Užití metody hodnocení „dobře nebo nic“

Ve vhodných případech může učitel použít hodnocení metodou „dobře nebo nic“. Jedná se zejména o případy, kdy chce žáky pozitivně motivovat k aktivní spolupráci, nadstandardnímu výkonu apod. Nespornou výhodou této metody je „netrestání za nezdár“.

Příklady užití metody:

- a) Kdo bude mít úkol vyřešen správně, bude hodnocen stupněm 1. Ti, kteří úkol vyřešen mít správně nebudou, nebudou hodnoceni.
- b) Všichni, kdo zapomenou pomůcky jen dvakrát v měsíci, dostanou pochvalu do žákovské knížky. Ostatní nebudou hodnoceni.

4. Užití metody hodnocení „kolik dobře z kolika“

Je-li to z principu možné, učitel vyhodnotí učební výkon např. „správně 7 příkladů z 10“ místo „3 chyby z 10“. Nespornou výhodou této metody je zaměření na to, co žák dokázal dobře, nikoliv na chyby.

5. Další podpůrné systémy průběžného hodnocení

Učitel může používat další podpůrné systémy hodnocení, které odpovídají zásadám klasifikačního řádu.

Článek II

Příklady slovního hodnocení na vysvědčení

1. Příklad volného popisu úrovně výstupů v jednotlivých předmětech v 1. – 2. ročníku na vysvědčení

Český jazyk

Učivo v zásadě ovládáš. Stále se lepšíš ve čtení, čteš téměř plynule, víš, o čem jsi četl. Obtížné je pro Tebe písemně odpovědět na všechny otázky z přečteného textu. Přečetl jsi knížku a zpracoval o ní referát. Mluvíš málo, dovedeš však samostatně napsat krátký text. Ačkoliv znáš probrané gramatické jevy, při psaní si všechny neuvědomíš, spojuješ slova, zapomínáš čárky. V diktátu chybuješ mnohem méně, píšeš čitelně. Rozeznáš druhy vět, porovnáváš a třídíš slova podle významu. Máš-li dostatek času, najdeš slovo ve slovníku.

2. Příklad popisu úrovně výstupů v jednotlivých předmětech v 3. – 5. ročníku jednotně danými formulacemi

Český jazyk

A – Ovládáš dobře: vyjádření myšlenek a pocitů z četby; rozpoznání některých literárních útvarů: poezie – próza, básně, bajky, pohádky, pověsti.

B – Ovládáš: plynulé hlasité i tiché čtení a orientaci v textu; vypravování a popis podle osnovy.

C – Částečně ovládáš: odůvodnění a správné psaní i/y po obojetných souhláskách; rozlišování slovních druhů; určování rodu, čísla, pádu u podstatných jmen a osoby, čísla, času u sloves.